

Fésűs Éva: Szeptemberi szomorúság

Valaki titkon oltja a fényt.
Valaki búsan jár a mezőkön,
lankad a mályva, halkul az ének,
valaki oltja a fényt.

Valaki titkon szívja a bort.
Szökik a szesz e pincevilágból,
apad a szívünk, csöpp csodahordó,
valaki szívja a bort.

Valaki titkon törli a színt.
Sárgul a lomb és sápad az arcunk,
ráncosodik már körte az ágon,
valaki törli a színt.

Valaki titkon lopja a dalt.
Vízben a békák mind berekedtek
hallgat a mély kút, némul a visszhang,
valaki lopja a dalt.

S valami nagyon fáj, ami nincs.
Valaki titkon jár a mezőkön,
érezem a létét, és a szívemben
valami fáj, ami nincs.

